

عنوان مقاله:

بررسی دیدگاه وگنر درباره توهّم اراده آگاهانه با تکیه بر مبانی ملاصدرا

محل انتشار:

دوفصلنامه آموزه های فلسفه اسلامی، دوره 11، شماره 22 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

محمد حسین زاده - استادیار موسسه پژوهشی حکمت و فلسفه ایران

خلاصه مقاله:

یکی از چالش های جدید اختیار که بر پایه برخی یافته های علوم تجربی مطرح شده، چالشی است که وگنر درباره شهود همگانی ما از اختیار مطرح کرده است. او متاثر از برخی یافته های علوم عصب شناسی و روان شناسی به این نتیجه رسید که شهود اراده آگاهانه، یک شهود تفسیرگرایانه و غیر مستقیم از نیروی علی اراده است و به همین دلیل ارزش معرفتی ندارد. از نظر او، تجربه اراده آگاهانه یک فریب است که ذهن ما آن را طی یک فرایند روان شناختی تولید می کند. این مقاله پس از بیان دیدگاه وگنر درباره توهّم اراده آگاهانه، با استفاده از مبانی ملاصدرا آن را بررسی کرده و به این نتیجه رسیده است که شواهدی که وگنر برای رسیدن به مقصود خود بیان کرده، تام نیستند و مطلوب او را اثبات نمی کنند. در حکمت متعالیه، علم انسان به اراده آگاهانه یک شهود مستقیم و بی واسطه است، و دیدگاه وگنر درباره تفسیرگرایانه بودن این شهود، صرفاً یک ادعاست که شواهد معتبری ندارد، از این رو نمی تواند با علم حضوری انسان به اراده آگاهانه مقابله کند.

کلمات کلیدی:

اراده آگاهانه، اراده تجربی، اراده پدیداری، علیت، علم حضوری، وگنر، ملاصدرا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/821407>

